

Přednáška 1.

- ▶ Náhodná veličina
- ▶ Pravděpodobnost
- ▶ Distribuční funkce
- ▶ Diskrétní náhodné veličiny
- ▶ Hustota pravděpodobnosti (spojité náhodné veličiny)
- ▶ Střední hodnota a rozptyl

Náhodná veličina

S každým **pokusem** nebo **hrou** je spojena množina všech možných výsledků. Označme symbolem Ω množinu všech možných, navzájem se vylučujících výsledků. Libovolný možný výsledek, označme $\omega \in \Omega$, nazveme *elementární jev*, Ω pak nazveme *základní pravděpodobnostní prostor*.

DEFINICE:

Náhodná veličina X je zobrazení $X : \Omega \rightarrow R$ takové, že pro každé $x \in R$ platí

$$X^{-1}((-\infty, x]) = \{\omega \in \Omega \mid X(\omega) \leq x\} = [X \leq x] \subset \Omega.$$

Neboli: Náhodná veličina X je reálná funkce definovaná na množině všech elementárních jevů (=pokusů experimentu), která každému jevu přiřadí reálné číslo.

Množina čísel přiřazených elementárním jevům tvoří **obor hodnot** náhodné veličiny.

PŘÍKLAD: HOD 6 STĚNNOU KOSTKOU

- Pokus = hod kostkou, elementární jev $\omega \in \Omega = \{1, 2, 3, 4, 5, 6\}$. X je rovna hodnotě napsané na vrchní stěně kostky po dopadu. Obor náhodné veličiny je také $\{1, 2, 3, 4, 5, 6\}$.
- Pokus = hod 2 kostkami, pak $\omega \in \Omega = \{(i, j) \mid i = 1, \dots, 6; j = 1, \dots, 6; i \leq j\}$. X je rovna součtu padlých hodnot. Obor náhodné veličiny je $\{2, 3, \dots, 12\}$, jelikož např. $X(1,1) = 2$.

pravděpodobnost

KLASICKÁ DEFINICE PRAVDĚPODOBNOСТИ:

- Uvažujme náhodný pokus, který může vykazat konečný počet „ n “ vzájemně se vylučujících výsledků (např. tři hody kostkou)
- Předpokládáme, že všechny výsledky jsou stejně pravděpodobné (symetrie, homogenita)
- Jestliže „ m “ z těchto výsledků má za následek realizaci jevu „ A “ (např. padnou dvě šestky) a zbylých „ $n-m$ “ výsledků tuto realizaci vylučuje, potom pokládáme pravděpodobnost jevu „ A “ rovnu

$$P(A) = \frac{m}{n} = \frac{\text{number of outcomes in } A}{\text{total number of outcomes}}$$

GEOMETRICKÁ DEFINICE PRAVDĚPODOBNOСТИ:

- Zobecnění klasické definice pro nekonečně (nespočetně) mnoho možností
- Předpokládáme, že výsledek je stejně pravděpodobný v každém bodě objektu
- Pravděpodobnost jevu „ B “, neboli pravděpodobnost, že náhodná veličina má hodnotu v množině „ B “, vypočteme jako podíl velikosti (obsah, objem) množiny S_B všech bodů příznivých jevu „ B “ a velikosti celého objektu S

$$P(B) = \frac{S_B}{S}$$

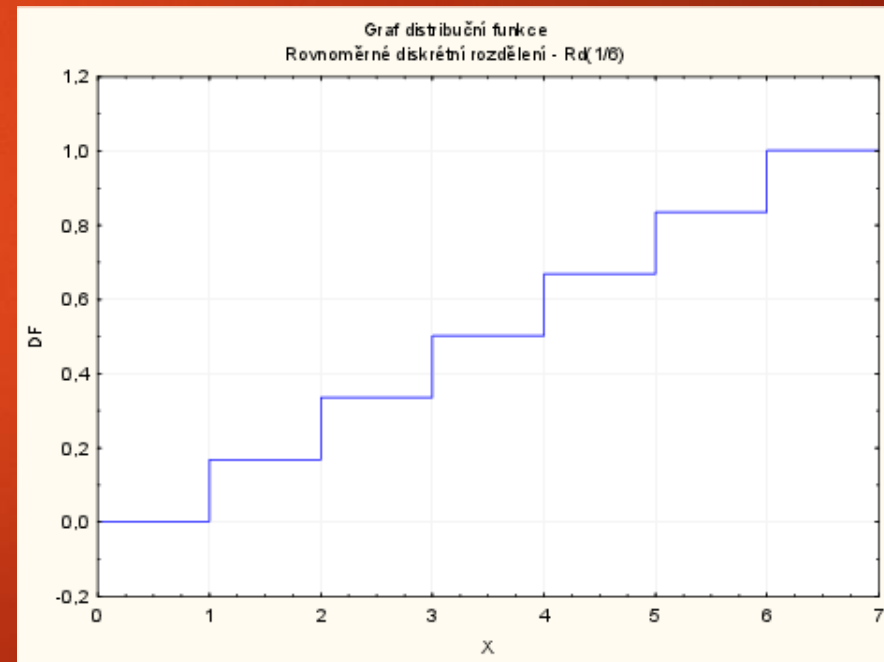
Distribuční funkce

DEFINICE:

Nechť X je náhodná veličina. Funkci $F_X: R \rightarrow \langle 0,1 \rangle$, definovanou pro všechna $x \in R$ vztahem $F_X(x) = P[X \leq x]$, nazýváme distribuční funkcí náhodné veličiny X .

VLASTNOSTI:

- Obor hodnot distribuční funkce je $\langle 0,1 \rangle$.
- Distribuční funkce je neklesající.

Diskrétní náhodné veličiny

(příklady rozdělení pravděpodobnosti)

Veličina X má diskrétní rozdělení, jestliže její obor hodnot H má spočetně mnoho prvků, tj. $\sum_{x_k \in H} P[X = x_k] = 1$.

Funkci $P[X = x]$ nazveme pravděpodobnostní funkcí náhodné veličiny X .

ALTERNATIVNÍ (BERNOULLIHO) ROZDĚLENÍ:

Veličina X má alternativní rozdělení s parametrem $p \in (0,1)$, jestliže platí $P[X = 1] = p$, $P[X = 0] = 1 - p$.

- Toto rozdělení popisuje náhodné jevy mající 2 možné výsledky (hod mincí, sudé vs liché číslo na kostce, pravda vs lež, hodnota bitu...), kde úspěch nastává s pravděpodobností p .
- Zapisujeme, že náhodná veličina má Bernoulliho rozdělení jako $X \sim Be(p)$.

BINOMICKÉ ROZDĚLENÍ:

Uvažujme náhodnou veličinu X vyjadřující počet výskytů jevu A v n nezávislých pokusech. Jestliže pravděpodobnost jevu A je pokaždé rovna p , pravděpodobnost, že jev A nastane z n pokusů právě k -krát je $P[X = k] = \binom{n}{k} p^k (1 - p)^{n-k}$.

Řekneme, že náhodná veličina X má binomické rozdělení (značíme $X \sim Bi(n, p)$) s parametry $n \in N$ a $p \in (0,1)$, jestliže $P[X = k] = \binom{n}{k} p^k (1 - p)^{n-k}$.

Příklad: 4 hody mincí

Diskrétní náhodné veličiny

(příklady rozdělení pravděpodobnosti)

PASCALOVO/GEOMETRICKÉ ROZDĚLENÍ:

Veličina X má Pascalovo rozdělení s parametrem $p \in (0,1)$, jestliže platí $P[X = k] = p(1 - p)^{k-1}$, pro $k = 1, 2, \dots$

Zapisujeme, že náhodná veličina má Pascalovo rozdělení jako $X \sim Pa(p)$.

Náhodná veličina $X \sim Pa(p)$ značí počet pokusů než nastane jev **A**, pokud jev nastává s pravděpodobností **p**.

POISSONOVO ROZDĚLENÍ:

Veličina X má Poissonovo rozdělení s parametrem $\lambda > 0$, jestliže $P[X = k] = e^{-\lambda} \frac{\lambda^k}{k!}$, pro $k = 0, 1, 2, \dots$

Značíme $X \sim Po(\lambda)$.

Poissonovo rozdělení se využívá pro určení počtu událostí v časovém intervalu. Parametr λ je průměrný počet událostí za tento časový interval.

Pokud $X \sim Bi(n, p)$, pak pro velká **n** bude platit $n \cdot p = \lambda$, tedy Poissonovo rozdělení aproximuje Binomické.

Absolutně spojité náhodné veličiny

(definice Hustoty pravděpodobnosti)

DEFINICE:

Náhodná veličina X má absolutně spojité rozdělení (ASR), jestliže existuje nezáporná reálná funkce $f_X(x)$ taková, že pro každé $x \in \mathbb{R}$ platí $F_X(x) = \int_{-\infty}^x f_X(t) dt$.

Funkci $f_X(x)$ nazýváme **hustotou pravděpodobnosti** náhodné veličiny X .

ZÁKLADNÍ VLASTNOSTI:

Pro X mající ASR platí:

- $f_X(x) = \frac{dF}{dx}(x)$,
- $P[X \in A] = \int_A f_X(x) dx$,
- $P[X = a] = 0$.

KAŽDÁ HUSTOTA PRAVDĚPODOBNOSTI DÁLE SPLŇUJE:

- $f_X(x) \geq 0$,
- $\int_{-\infty}^{\infty} f_X(x) dx = 1$.

Příklady HUSTOT pro spojité veličiny

GAUSSOVO (NORMÁLNÍ) ROZDĚLENÍ:

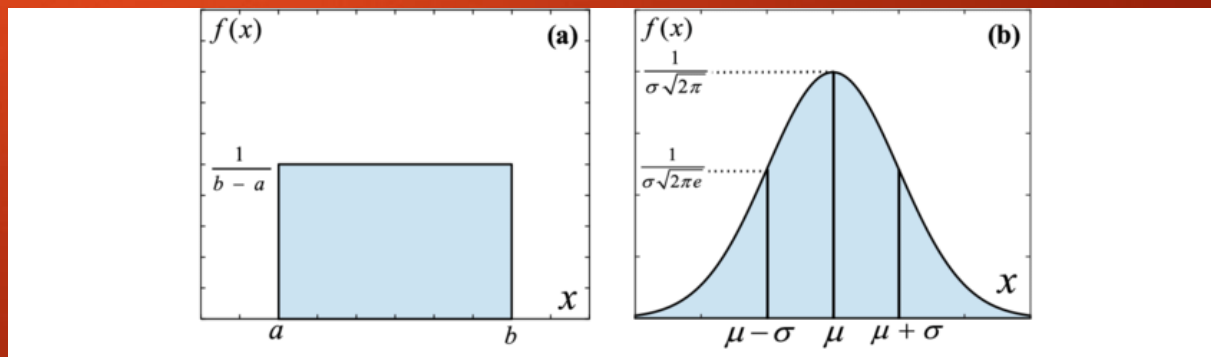
Řekneme, že náhodná veličina X má normální (Gaussovo) rozdělení s parametry $\mu \in \mathbb{R}$, $\sigma^2 > 0$, jestliže její hustota pravděpodobnosti má tvar $f_X(x) = \frac{1}{\sqrt{2\pi\sigma^2}} e^{-\frac{(x-\mu)^2}{2\sigma^2}}$.

Značíme $X \sim N(\mu, \sigma^2)$. Distribuční funkci nelze vyjádřit analyticky pomocí základních funkcí. $F_X(x) = \text{erf}(x)$; viz speciální funkce v Matlabu.

UNIFORMNÍ (ROVNOMĚRNÉ) ROZDĚLENÍ:

Řekneme, že náhodná veličina X má rovnoměrné rozdělení s parametry $a < b$, $a, b \in \mathbb{R}$, jestliže její hustota má tvar $f_X(x) = \frac{1}{b-a}$, pro $x \in (a, b)$, a $f_X(x) = 0$ jinak.

Značíme $X \sim U(a, b)$.

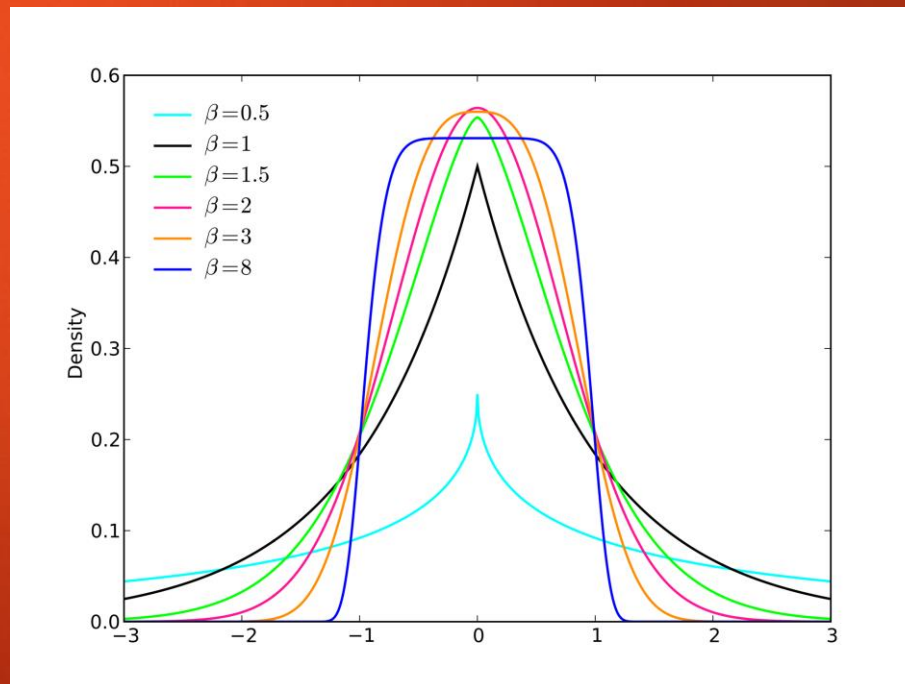
Příklady HUSTOT pro spojité veličiny

ZOBECNĚNÉ GAUSSOVO ROZDĚLENÍ (GGD):

Řekneme, že náhodná veličina X má zobecněné normální (Gaussovo) rozdělení s parametry $\mu \in \mathbb{R}$,

$\alpha, \beta > 0$, jestliže její hustota pravděpodobnosti má tvar $f_X(x) = \frac{\beta}{2\alpha\Gamma(1/\beta)} e^{-\left(\frac{|x-\mu|}{\alpha}\right)^\beta}$.

Značíme $X \sim GGD(\mu, \alpha, \beta)$.

Střední hodnota a rozptyl

DISKRÉTNÍ NÁHODNÁ VELIČINA

ABSOLUTNĚ SPOJITÁ NÁHODNÁ VELIČINA

STŘEDNÍ HODNOTA

$$E[X] = \sum_i x_i P[X = x_i]$$

$$E[X] = \int_{-\infty}^{\infty} x p(x) dx$$

ROZPTYL

$$V[X] = \sum_i (x_i - E[X])^2 P[X = x_i]$$

$$V[X] = \int_{-\infty}^{\infty} (x - E[X])^2 p(x) dx$$

Pro střední hodnoty diskrétních i ASR náhodných veličin X, Y a libovolné konstanty $a, c \in \mathbb{R}$ platí:

$$E[a + X + cY] = a + E[X] + cE[Y] .$$

Sdružená hustota pravděpodobnosti

DEFINICE:

Pravděpodobnost, že nastane jev „**A**“, a zároveň jev „**B**“, nazveme **sdružená pravděpodobnost** jevů **A** a **B**. Značíme $P(A \cap B)$.

Sdruženou hustotu pravděpodobnosti náhodných veličin **X** a **Y** pak značíme $p(x, y)$.

DEFINICE:

Nechť jsou dány jevy **A**, **B** takové, že $P(B) > 0$. **Podmíněnou pravděpodobností** jevu **A** za podmínky, že nastal jev **B**, nazveme číslo

$$P(A|B) = \frac{P(A \cap B)}{P(B)}$$

Poznámka: Stejný vzorec platí i pro hustoty pravděpodobnosti.

$$p(x|y) = \frac{p(x, y)}{p(y)}$$

Statistická závislost a nezávislost

DEFINICE:

Řekneme, že náhodné veličiny X a Y jsou statisticky **nezávislé**, jestliže platí $p(x, y) = p(x)p(y)$.

Hustoty $p(x), p(y)$ nazýváme **marginální hustoty pravděpodobnosti**. Pro marginální hustoty platí

$$p(x) = \int_{-\infty}^{\infty} p(x, y) dy$$

Nezávislé veličiny, které mají stejnou hustotu pravděpodobnosti (=stejné rozdělení / distribuční funkci) nazveme **nezávislé stejně rozdělené** a značíme *i.i.d.* (independent identically distributed).

PŘÍKLAD:

- Uvažujme hod kostkou a označme si 2 jevy **A** – padne sudé číslo a **B** - padne číslo nepřevyšující 2. Jsou jevy **A** a **B** nezávislé?
- Upravme si drobně zadání, a uvažujme jev **A** – padne sudé číslo a **B** - padne číslo nepřevyšující 3. Jsou jevy **A** a **B** i nyní nezávislé?

Cvičení 1

1. Dokažte, že rozdělení diskretních náhodných veličin v přednášce splňují vlastnosti pravděpodobnostních rozložení. Bonus: Dokažte to i pro spojitá pravděpodobnostní rozložení.
2. Dokažte, že μ je střední hodnota Normálního rozdělení.
3. Matlab: Vykreslete křivku hustoty pravděpodobnosti náhodné veličiny $X \sim N(1,1)$ a vygenerujte $N = 1000$ i.i.d. samplů a zobrazte jejich histogram. Stejně tak pro $Y \sim U(0,3)$.
4. Babička mi v průměru posílá 5 SMS zpráv za rok. Jaká je pravděpodobnost, že mi jich příští rok pošle 6? A jaká, že maximálně 4? Ukažte na tomto příkladu, že Poissonovo rozdělení aproximuje Binomické pro velká n ($n=365$).
5. Matlab: Trefujte klávesu vždy na sudé vteřině a měřte odchylku, opakujte např. 50 krát. Pak vykreslete histogram odchylek a srovnejte s Normálním rozdělením.